

De paashaas

Het is een mooie dag in de vroege lente. Het haasje huppelt vrolijk over het veld. Hazen zijn over het algemeen vrolijke dieren. Maar helaas zijn er ook dieren die graag een haasje lusten.

Terwijl het haasje zo vrolijk rondhuppelde, ziet het opeens iets raars in een holletje in het gras. Op de donkere grond liggen een heleboel lichtgekleurde ronde dingen, glad en hard tussen al het lentegroen.

Dat is het nest van een veldhoen. Deze veldhoen had net even zijn eieren alleen gelaten om voedsel te zoeken. De eieren staan op het punt om uit te komen en één ervan is al een beetje opengepikt. Zie, daar steekt een klein geel snavelkje uit het ei! Dat heeft het haasje nog nooit gezien. Nieuw leven dat uit harde, dode dingen tevoorschijn komt. Met grote verbazing staat het haasje te kijken naar het nest.

Maar o schrik! Daar komt een donkere schaduw over de eieren. Het is een grote havik, die uit de lucht neerdaalt om het jonge leven weg te pikken. Het haasje bedenkt zich geen ogenblik. En springt op het nest en beschermt de eieren met zijn lichaam. De havik komt met gestrekte poten naar beneden en slaat zijn klauwen in het haasje. Het haasje is dood.

De havik wil het haasje mee omhoog nemen. Maar hoe hij zich ook inspant, de havik krijgt het haasje niet mee. Als de havik het haasje dan maar meteen op wil eten, merkt hij dat hoe hard hij ook pikt in de huid van het haasje, er geen nieuwe wonden bij komen. De zachte huid van de haas is net zo hard als de schaal van een ei geworden. De havik vliegt weg met een lege maag.

De volgende ochtend, als de zon weer aan de hemel staat, staat de dode haas weer op. De stralen van de zon hebben de dode haas weer tot leven gewekt. En kijk dan toch, intussen breken alle eierschalen open. En er komen overal kleine gele kuikentjes uit.

Het haasje verzamelt alle stukjes groot en klein van de eierschalen en neemt ze mee. Wat gaat hij doen met al die stukjes eierschaal? Hij stopt ze in de grond in een stille verborgen tuin, niemand weet waar. En in die tuin groeien er iedere lente nieuwe eieren uit. Dat zijn de paaseieren. Die brengt het haasje in de tuinen van de mensen en legt ze neer.

En hij kiest niet zomaar een tuin. Hij komt op plekken waar kinderen wonen met een warm hart. Die verdrietig zijn geweest. Of ruzie hebben gemaakt. Of ziek zijn geweest. Als met Pasen daar de eieren gevonden worden, dan weet de paashaas dat er een nieuw begin wordt gemaakt. En dat de lente is gekomen! En de kinderen die deze echte paaseieren hebben gevonden? Die zijn blij dat de natuur weer een nieuw begin heeft gemaakt, dat de zon weer schijnt en de bloemen weer bloeien.